

Advokatrådet

Skatteministeriet
Nicolai Eigtveds Gade 28
1402 København K
Att.: Merete Helle Hansen

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 22. april 2008
J.NR.: 04-014102-07-1741
REF.: rmm-lfe

skm@skm.dk

L 159 – Lov om ændring af dødsboskatteloven og forskellige andre love

Skatteministeriet har fremsat L 159, som tidligere har været sendt til høring.

Siden høringen er der indarbejdet nogle ændringer i det fremsatte lovforslag i forhold til det, der var sendt til høring.

I den forbindelse vil Advokatrådet gerne gøre opmærksom på følgende:

Det er fortsat Advokatrådets opfattelse, at 4 ugers fristen for at foretage acontoudlodning i et bo, målt fra boets udlevering, er en meget kort frist, særligt fordi det obligatoriske præklusive proklama først tillades indrykket efter boets udlevering, og fordi proklamafristen er 8 uger.

Vedrørende forslaget til tekst i dødsboskattelovens § 42, stk. 3:

Advokatrådet ser med stor sympati på, at der er en forlænget frist for en efterlevende ægtefælle til at acontoudlodde den private bolig også med tilbagevirkende kraft helt tilbage til dødsdagen.

Det fremgår af lovteksten, at en efterlevende ægtefælle for så vidt angår en fast ejendom, som er omfattet af Ejendomsavancebeskatningslovens § 8, samt for blandede benyttede ejendomme for den del, som vedrører værdien af stuehuset/beboelsen, får mulighed for at acontoudlodde med tilbagevirkende kraft tilbage til dødsdagen.

Teknisk er der imidlertid for så vidt angår de blandede ejendomme en udfordring. En acontoudlodning vil normalt ske i forbindelse med, at der udarbejdes et arveudlodnings-skøde. Et skøde vedrører hele ejendommen og ikke alene beboelsesdelen. Belåningen af en blandet benyttet ejendom vedrører også hele ejendommen.

En blandet benyttet ejendom kan være alt lige fra ejendomme af mindre værdi til ejendomme af betydelig værdi.

Det vil være teknisk vanskeligt at skulle arbejde med to forskellige udlodningsdatoer for samme ejendom, nemlig en for beboelsesdelen og en for den øvrige ejendom.

Det foreslås derfor, at reglen enten bliver generelt gældende for blandede benyttede ejendomme eller som en alternativ løsning, at reglen gælder for en blandet benyttet ejendom som helhed under forudsætning af, at boet er skattefritaget.

Netop i skattefritagne boer ser man den situation, at der mistes rentefradragsret, og at huslejen for en efterlevende ægtefælle i denne situation netop bliver forøget væsentligt på trods af, at der nu kun er en indkomst til at betale denne.

Vedrørende lovforslagets § 41, stk. 2, fremgår det, at de samme regler skal gælde for en samlever, som omfattes af § 96, stk. 5, og hvor der igen henvises til Arvelovens §§ 87-89.

Samleverdefinitionen er derfor identisk med de samlevere, som kan oprette et udvidet samlevertestamente.

I den forbindelse skal der gøres opmærksom på, at en række samlevere vil falde uden for denne definition.

En af betingelserne for at anvende Arvelovens §§ 87-89 er, at samlevere kan indgå ægteskab.

Er der således tale om to samlevende, hvoraf en eller begge sidder i uskiftet bo, vil man ikke opfylde betingelserne i Arvelovens § 87-89.

Er der tale om to samlevende, hvor en eller begge er fraseparerede, men ikke fraskilte, er det samme tilfældet.

Ofte oprettes der testamenter, hvor man ikke nødvendigvis ønsker at begunstige hinanden som i et udvidet samlevertestamente, men hvor man ønsker, at den efterlevende samlever blot skal arve den førstafdødes halvdel af den fælles bopæl. I en sådan situation vil der efter lovforslagets tekst ikke være den mulighed, at der kan ske acontoudlodning med tilbagevirkende kraft helt tilbage til dødsdagen.

Endelig bemærkes det vedrørende forslaget til dødsboskattelovens § 58, stk. 5, at der bør være tale om, at reglen kan anvendes både i situationer, som er omfattet af dødsboskattelovens § 58, stk. 1, nr. 3 og nr. 4.

Dødsboskattelovens § 58, stk. 1, nr. 3, vedrører forenklet private ægtefælledødsboskifter. Der er langt flere boer, omfattet af denne bestemmelse end af boer, omfattet af § 58, stk. 1, nr. 4.

Forenklet private ægtefælledødsboskifter kan omfatte boer, som har såvel store som små formuer, idet der ikke er noget grænsebeløb vedrørende denne type boer. Det er alene det forhold, at den efterlevende ægtefælle er eneste arving, som gør, at reglen anvendes. Det indebærer imidlertid, såfremt den foreslåede valgfrihed ikke også kommer til at omfatte Dødsboskattelovens § 58, stk. 1, nr. 3, at en efterlevende ægtefælle på grund af barnløshed tvinges til personbeskatning modsat alle andre ægtefæller. Dette må anses for at være en negativ diskrimination.

Med venlig hilsen

Henrik Rothe